

Η παρέμβαση της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς στον δήμο της Αθήνας βρίσκεται το τελευταίο διάστημα στο επίκεντρο πολλών συζητήσεων και δημοσιευμάτων.

Δεν ξεκινούν όλοι από την ίδια αφετηρία. Άλλο πράγμα είναι η ειλικρινής αγωνία του μαχόμενου αριστερού δυναμικού κι άλλο τα χαιρέκακα δημοσιεύματα ή οι νουθεσίες εκείνων που θέλουν αυτός ο χώρος -και η πολιτική του- να μην υπάρχει συγκροτημένα ως τέτοιος αλλά να λειτουργεί ως αιμοδότης του μνημονιακού ΣΥΡΙΖΑ είτε της αδιέξοδης λογικής του ΚΚΕ είτε της χρεοκοπημένης συνταγής των «πλατιών μετώπων» χωρίς αντικαπιταλιστικό νεύρο. Δηλώνουμε κατηγορηματικά στους πρώτους ότι έχουμε την ίδια ακριβώς αγωνία και στους δεύτερους ότι ματαιοπονούν.

Η ριζοσπαστική-ανατρεπτική Αριστερά είναι ανάγκη των εργαζομένων και των νέων και γενικά και στον δήμο Αθήνας· δεν συγκροτείται ούτε διαλύεται με κοινοβουλευτικές διαδικασίες. Είναι έμπρακτα προσανατολισμένη στον δρόμο της κοινωνικής χειραφέτησης, της απαλλαγής από τα δεσμά του κέρδους, της ΕΕ, της εκμετάλλευσης, της σύγκρουσης με τις κυβερνήσεις και τις δημοτικές αρχές της αστικής πολιτικής, και μάλιστα με σύγχρονους όρους· δεν της ταιριάζει ο βάλτος της αστικής διαχείρισης ούτε η παραπομπή των ανατρεπτικών λύσεων στη «Δευτέρα Παρουσία». Είναι μετωπική, πολύμορφη, συνενώνει σε ανατρεπτική βάση αγωνιστές και δυνάμεις· δεν συμβιβάζεται με τον «εύκολο» -πλην όμως ουτοπικό- δρόμο της μονοκομματικής βεβαιότητας είτε της πλαδαρής αντιμνημονιακής αντινεοφιλελεύθερης ενότητας. Προτάσσει τη συλλογική λειτουργία, τις δημοκρατικές διαδικασίες και την ενεργό συμμετοχή· της είναι ξένες η περιφρόνηση της συλλογικότητας, η ανάθεση, η προσωποκεντρική εκπροσώπηση.

Συνεπώς, οι όποιες διαφορές στους κόλπους της, διαφορές που εκφράζουν την πολυμορφία της, δεν ακυρώνουν την ανάγκη της ούτε καταργούν τα βαθύτερα στοιχεία που τη συγκροτούν ως ρεύμα στην ελληνική κοινωνία και τη διαχωρίζουν από άλλα πολιτικά ρεύματα. Είναι διαφορές στην «από εδώ πλευρά του λόφου», εκφράζουν τη ζωντάνια και τη ριζοσπαστική αναζήτηση που τον χαρακτηρίζει, κι έχουν εντελώς άλλη ποιότητα από τις διαφορές που χωρίζουν την αντικαπιταλιστική Αριστερά -και στην Αθήνα- με τις δυνάμεις του συστήματος και της αστικής διαχείρισης, αλλά και με την ηττημένη Αριστερά. Επιπλέον, είναι διαφορές που -υπό προϋποθέσεις- μπορεί να συνεισφέρουν στην υπόθεση των εργαζομένων και των νέων, στην υπόθεση της πάλης στις γειτονίες της Αθήνας και της Αριστεράς, πολύ περισσότερο απ' ό,τι η «ομοφωνία νεκροταφείου» ή οι δήθεν «ενωτικές βαβέλ» που δεν τολμούν να αντιπαρατεθούν στον πυρήνα της αστικής επίθεσης.

Ως Αντικαπιταλιστική Ανατροπή στην Αθήνα θα εργαστούμε πριν και μετά τις δημοτικές εκλογές και θα παρέμβουμε εκλογικά με κριτήριο τη συνεισφορά μας στη δημιουργία αυτών των προϋποθέσεων και στην περιοχή του δήμου της Αθήνας, έξω και μέσα από το δημοτικό συμβούλιο. Αυτό είναι και θα παραμείνει βασικό στοιχείο της ταυτότητάς μας.

Στη βάση αυτή επαναλαμβάνουμε αυτό που καταστήσαμε σαφές από την πρώτη στιγμή της συγκρότησής μας για τις ερχόμενες εκλογές στον Δήμο Αθήνας:

Είμαστε υπέρ της ενιαίας εκλογικής έκφρασης της ριζοσπαστικής, διεθνιστικής και αντικαπιταλιστικής Αριστεράς -και θα παραμείνουμε σε αυτή την γραμμή έως την τελευταία στιγμή.

Είναι ώρα να γίνει ένα «γενναίο ενωτικό βήμα», χωρίς τετελεσμένα και ηγεμονισμούς. Το οφείλουμε στους αγωνιστές της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς, στους εργαζόμενους και τους νέους της Αθήνας και

θα το δοκιμάσουμε -ακόμη και μόνοι.

Μοναδικοί όροι για ένα τέτοιο βήμα είναι οι αυτονόητοι για το ρεύμα μας, αυτοί που διαμορφώνουν την ταυτότητά του: αντικαπιταλιστικό πλαίσιο, κινηματική λογική, αντίθεση στη διαχείριση, συλλογική λειτουργία και εκπροσώπηση.

Υπάρχουν στιγμές που ο καθένας -αγωνιστές, οργανώσεις, συλλογικότητες- πρέπει να αναλαμβάνει τις ευθύνες του και να βαδίζει στο δρόμο της ενωτικής συστράτευσης. Η τωρινή είναι μία από αυτές.

Πηγή: aastinathina.home.blog